

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. birželio 21 d.*

„Apeliacinis skundas — Visuomenės galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — 4 straipsnio 5 dalis — Taikymo sritis — Iš valstybės narės kilę dokumentai — Šios valstybės narės prieštaravimas dėl tų dokumentų atskleidimo — Institucijų ir Sąjungos teismo vykdomos valstybės narės nurodytų prieštaravimo priežasčių kontrolės apimtis — Ginčijamo dokumento pateikimas Sąjungos teismui“

Byloje C-135/11 P

dėl 2011 m. kovo 16 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujama *advocaten* S. Crosby ir S. Santoro,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai C. O'Reilly ir P. Costa de Oliveira, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Danijos Karalystei,

Suomijos Respublikai,

Švedijos Karalystei,

pirmojoje instancijoje įstojusioms į bylą šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir D. Šváby,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su 2012 m. kovo 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH* (toliau – IFAW) prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2011 m. sausio 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją* (T-362/08, Rink. p. II-11, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo atmestas jos ieškinys, kuriuo prašoma panaikinti 2008 m. birželio 19 d. Europos Komisijos sprendimą (toliau – ginčijamas sprendimas) atsisakyti suteikti jai galimybę susipažinti su Vokietijos valdžios institucijų šiai institucijai pateiktu dokumentu vykstant procedūrai dėl pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102) saugomos vietovės statuso panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 EB 255 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

2. Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.“

- 3 Prie Amsterdamo sutarties Baigiamąjo akto pridėtoje Deklaracijoje Nr. 35, susijusioje su [EB] sutarties [225] straipsnio 1 dalimi, skelbiama:

„Konferencija sutinka, kad [EB] sutarties [255] straipsnio 1 dalyje nurodyti principai ir sąlygos leistų valstybei narei prašyti Komisijos ar Tarybos be išankstinio šios valstybės narės sutikimo neperduoti jos dokumentų trečiosioms šalims.“

- 4 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) taikomas nuo 2001 m. gruodžio 3 d., kaip numatyta jo 19 straipsnio antroje pastraipoje.

- 5 Reglamento Nr. 1049/2001 2, 4 ir 10 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„2) Atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnę atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

<...>

- 4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal ES sutarties 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

10) Siekiant, kad institucijų darbas būtų kuo atviresnis, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų sudaryti galimybę susipažinti ne tik su šių institucijų parengtais dokumentais, bet ir su jų gaunamais dokumentais. Ryšium su tuo, prisimenama, kad prie Amsterdamo sutarties Baigiamąjo akto pridėtoje Deklaracijoje Nr. 35 numatyta, kad valstybė narė turi teisę prašyti Komisijos arba Tarybos neperduoti be jos išankstinio sutikimo iš tos valstybės kilusio dokumento trečiosioms šalims.“

6 Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio „Tikslas“ a punkte numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė.“

7 Šio reglamento 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

8 To paties reglamento 3 straipsnyje nustatyta: Šiame reglamente:

a) „dokumentas“ – bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įrašė) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais;

b) „trečioji šalis“ – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kitas subjektas, nepriklausantis atitinkamai institucijai, įskaitant valstybes nares, kitas Bendrijos arba ne Bendrijos institucijas ir įstaigas bei trečiąsias šalis.“

9 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnis, kuriame išvardytos teisės susipažinti su dokumentais išimties, išdėstytas taip:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) visuomenės intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

— gynybos ir kariniais reikalais,

— tarptautiniais santykiais,

— Bendrijos arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika;

<...>

3. <...>

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tikrai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimties yra taikomos tikrai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimties gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimties galioja dėl privatumo ar komercinių interesų, taip pat slapto pobūdžio dokumentų atveju, išimties, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui.“

Ginčo aplinkybės

- 10 IFAW yra nevyriausybinė organizacija, veikianti gyvūnų gerovės ir gamtos apsaugos srityje. Kadangi pasipriešino dėl pramoninio projekto vykdymo saugomoje vietovėje Vokietijoje (toliau – aptariamas pramoninis projektas), ji paprašė leisti susipažinti su įvairiais dokumentais, kuriuos Komisija gavo nagrinėdama šį pramoninį projektą, visų pirma su tam tikrais iš įvairių Vokietijos Federacinės Respublikos institucijų kilusiais dokumentais.

Dėl IFAW pateiktos pirmosios paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais

- 11 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijai skirtu laišku IFAW pateikė paraišką dėl galimybės susipažinti su įvairiais dokumentais, kuriuos ši institucija gavo nagrinėdama minėtą pramoninį projektą, t. y. tam tikrais iš Vokietijos Federacinės Respublikos ir Hamburgo miesto kilusiais dokumentais ir 2000 m. kovo 15 d. Vokietijos kanclerio laišku, skirtu Komisijos pirmininkui (toliau – Vokietijos kanclerio laiškas).
- 12 Manydama, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi jai buvo draudžiama be išankstinio atitinkamos valstybės narės sutikimo atskleisti prašomus perduoti dokumentus, Komisija 2002 m. kovo 26 d. priėmė sprendimą nesuteikti IFAW galimybės susipažinti su prašomais dokumentais.
- 13 2002 m. birželio 4 d. IFAW pateikė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai ieškinį siekdama, kad minėtas sprendimas būtų panaikintas.
- 14 2004 m. lapkričio 30 d. Sprendimu *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją* (T-168/02, Rink. p. II-4135) Bendrasis Teismas atmetė šį ieškinį kaip nepagrįstą.
- 15 2005 m. vasario 10 d. Švedijos Karalystė, kuri buvo įstojusi į bylą, kurioje priimtas minėtas teismo sprendimas, Teisingumo Teismui pateikė dėl jo apeliacinį skundą.
- 16 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimu *Švedija prieš Komisiją* (C-64/05 P, Rink. p. I-11389) Teisingumo Teismas panaikino minėtą Sprendimą *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją* ir 2002 m. kovo 26 d. Komisijos sprendimą.

Dėl IFAW pateiktos antrosios paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais

- 17 Priėmus minėtą Sprendimą *Švedija prieš Komisiją*, IFAW 2008 m. vasario 13 d. Komisijai skirtu laišku pakartojo savo prašymą suteikti galimybę susipažinti su nagrinėjant aptariamą pramoninį projektą šios institucijos gautais ir iš Vokietijos valdžios institucijų kilusiais dokumentais.
- 18 2008 m. vasario 20 d. laišku Komisija patvirtino, kad gavo 2008 m. vasario 13 d. apeliančią laišką.
- 19 2008 m. kovo 26 d. apeliančė paragino Komisiją atsakyti į jos 2008 m. vasario 13 d. prašymą.
- 20 2008 m. balandžio 7 d. laišku Komisija informavo IFAW, kad buvo konsultuojamasi su Vokietijos valdžios institucijomis dėl prašomų dokumentų atskleidimo.
- 21 2008 m. balandžio 9 d. apeliančė dar kartą paragino Komisiją atsakyti į jos 2008 m. vasario 13 d. prašymą iki 2008 m. balandžio 22 d.
- 22 Kadangi iki šios datos Komisija atsakymo nepateikė, 2008 m. balandžio 29 d. laišku IFAW pateikė kartotinę paraišką.
- 23 2008 m. gegužės 19 d. Komisija laišku apeliančiai patvirtino, kad gavo kartotinę paraišką, ir nurodė, kad atsakymas jai bus pateiktas per Reglamente Nr. 1049/2001 numatytą terminą.
- 24 2008 m. birželio 19 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą dėl IFAW kartotinės paraiškos, apie kurią šiai buvo pranešta tą pačią dieną. Šiuo sprendimu Komisija atskleidė visus apeliančės prašytus dokumentus, t. y. aštuonis dokumentus, kilusius iš Hamburgo miesto ir Vokietijos Federacinės Respublikos, tačiau nepatenkino prašymo leisti susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku, nes Vokietijos valdžios institucijos nesutiko, kad šis dokumentas būtų atskleistas.
- 25 Remiantis ginčijamu sprendimu, pirma, Vokietijos valdžios institucijos pareiškė, kad dėl Vokietijos kanclerio laiško atskleidimo nukentėtų visuomenės intereso, susijusio su Vokietijos Federacinės Respublikos tarptautiniais santykiais ir ekonomine politika, apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečią ir ketvirtą įtraukas.
- 26 Iš tikrųjų šiame laiške buvo tik vidaus reikmėms skirtas konfidencialus pareiškimas ir jis buvo susijęs su Vokietijos Federacinės Respublikos ir kitų valstybių narių ekonomine politika. Dėl šio dokumento atskleidimo būtų ne tik pažeistas konfidencialumas ir pakenkta Vokietijos Federacinės Respublikos, institucijų ir kitų valstybių narių tarptautiniams santykiams, bet ir kiltų grėsmė Vokietijos Federacinės Respublikos ir kitų valstybių narių ekonominei politikai. Todėl pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečią ir ketvirtą įtraukas turėjo būti atsisakyta suteikti galimybę susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku.
- 27 Antra, Vokietijos valdžios institucijos nurodė, kad Vokietijos kanclerio laiško atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo proceso apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.
- 28 Iš tikrųjų šiame laiške buvo Komisijai skirtas konfidencialus pareiškimas, parengtas tik vidaus reikmėms, kai ši priiminėjo sprendimus, susijusius su aptariamo pramoninio projekto nagrinėjimu. Šio dokumento atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procesui. Todėl Vokietijos kanclerio laiško atžvilgiu taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyta išimtis.
- 29 Komisija ginčijamame sprendime iš esmės pakartojo Vokietijos valdžios institucijų nurodytus motyvus. Be to, ji išnagrinėjo, ar egzistavo šio laiško atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą. Nagrinėjamu atveju ji nusprendė, kad neturėjo jokie įrodymo, leidžiančio teigti, jog egzistavo galimas viršesnis viešasis interesas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kuriam galėtų būti teikiama pirmenybė, palyginti su reikalavimu apsaugoti Komisijos sprendimų priėmimo procesą.

30 Dėl klausimo, susijusio su galimybe susipažinti tik su tam tikromis aptariamo dokumento dalimis, Komisija ginčijamame sprendime nurodė, kad pagal minėtą Sprendimą *Švedija prieš Komisiją* ji buvo įpareigota atsižvelgti į konsultacijų procedūros rezultato pasekmes ir nesuteikti galimybės susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku, atsižvelgdama į Vokietijos valdžios institucijų nurodytas išimtis ir priežastis. Kadangi šios institucijos nesutiko, kad būtų atskleistas visas Vokietijos kanclerio laiškas, joks dalinis susipažinimas su šiuo dokumentu negalėjo būti leidžiamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

31 2008 m. rugpjūčio 28 d. IFAW pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kuris skundžiamu sprendimu buvo atmestas.

32 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 67–88 punktuose iš esmės priminė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje reikalaujama valstybės narės išankstinio sutikimo kaip būtinos sąlygos, kad būtų atskleistas iš jos kilęs dokumentas.

33 Tačiau Bendrasis Teismas taip pat priminė, kad, kaip Teisingumo Teismas nusprendė minėtame Sprendime *Švedija prieš Komisiją*, Reglamentu Nr. 1049/2001 atitinkamai valstybei narei nesuteikiama bendra ir besąlygiška veto teisė visiškai laisvai ir nemotyvuojant savo sprendimo prieštarauti dėl bet kokio institucijos turimo dokumento atskleidimo vien dėl to, kad šis dokumentas kilęs iš šios valstybės narės. Iš tikrųjų šio reglamento 4 straipsnio 5 dalimi atitinkamai valstybei narei leidžiama prieštarauti dėl iš jos kilusių dokumentų atskleidimo tik remiantis konkrečiomis šio straipsnio 1–3 dalyse numatytomis išimtimis ir tinkamai motyvuojant savo poziciją šiuo klausimu.

34 Bendrojo Teismo teigimu, prieš atsisakydama suteikti galimybę susipažinti su iš valstybės narės kilusiu dokumentu Komisija turi išnagrinėti, ar ta valstybė narė savo prieštaravimą grindė to 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytomis konkrečiomis išimtimis ir ar tinkamai motyvavo savo poziciją šiuo klausimu.

35 Galiausiai skundžiamo sprendimo 84–88 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad, kalbant nagrinėjamu atveju apie atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su iš valstybės narės kilusiu dokumentu, grindžiamą pastarosios nurodytais prieštaravimo motyvais, nereikėjo spręsti klausimo, ar Komisija buvo įpareigota ne tik visiškai formaliai patikrinti, ar egzistavo valstybės narės atsisakymo suteikti galimybę susipažinti motyvai ir ar buvo remiamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse nurodytomis išimtimis, bet ir atlikti ribotą ar visapusišką valstybės narės nurodytų prieštaravimo motyvų kontrolę.

36 Iš tikrųjų Bendrasis Teismas pripažino, kad jeigu Komisijos sprendimas dėl iš valstybės narės kilusio dokumento atskleidimo ir pastarosios pozicija pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį sutampa, vienintelė tinkama kontrolės rūšis yra ta, kurią Sąjungos teismas yra įgaliotas atlikti dėl Komisijos sprendimo nesuteikti galimybės susipažinti su aptariamu dokumentu.

37 Toliau, t. y. skundžiamo sprendimo 101–127 punktuose, Bendrasis Teismas įvertino Komisijos atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku pagrįstumą.

38 Skundžiamo sprendimo 103 straipsnyje jis visų pirma priminė, kad šiuo atveju, kai Komisija atsisakė suteikti galimybę susipažinti su iš valstybės narės kilusiu dokumentu pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų išimčių, susijusių su visuomenės interesu, taikymas buvo grindžiamas valstybės narės, o ne Komisijos konkrečiu vertinimu.

39 Toliau skundžiamo sprendimo 105 ir 106 punktuose dėl Sąjungos teismo vykdomos tokio sprendimo teisėtumo kontrolės apimties jis pažymėjo, kad vienos iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų esminių išimčių taikymo srityje Vokietijos Federacinei Respublikai reikėjo pripažinti didelę diskreciją nustatant, ar dokumentų, patenkančių į minėtų išimčių sritis, atskleidimas gali pakenkti visuomenės interesui.

- 40 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 107 punkte iš to padarė išvadą, kad Sąjungos teismo kontrolė turėjo apsiriboti patikrinimu, ar laikytasi procesinių ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios turinio požiūriu faktinės aplinkybės, taip pat, ar nebuvo akivaizdžios vertinimo klaidos ir piktnaudžiavimo įgaliojimais.
- 41 Šios kontrolės pabaigoje Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad vertinime, jog Vokietijos kanclerio laiško atskleidimas galėjo pakenkti visuomenės interesui, susijusiam su Vokietijos Federacinės Respublikos ekonomine politika, nebuvo akivaizdžios Vokietijos valdžios institucijų klaidos. Taigi skundžiamo sprendimo 138 punkte jis konstatavo, kad Komisija teisingai atsisakė atskleisti Vokietijos kanclerio laišką, šiai valstybei narei pareiškus prieštaravimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, remiantis šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkto ketvirtoje įtraukoje nurodyta išimtimi dėl visuomenės intereso, susijusio su valstybės narės ekonomine politika, apsaugos.
- 42 Galiausiai, nors IFAW prašė Bendrojo Teismo nurodyti Komisijai, taikant tyrimo priemones, pateikti Vokietijos kanclerio laišką, jis, nusprendęs, kad galėjo veiksmingai spręsti dėl ieškinio remdamasis vykstant procesui nurodytais reikalavimais, ieškinio pagrindais ir argumentais, atsisakė nurodyti pateikti šį dokumentą.

Šalių reikalavimai

- 43 IFAW Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus, ir
 - priteisti iš Komisijos nagrinėjant bylą pirmojoje ir apeliacinėje instancijose jos patirtas išlaidas.
- 44 Komisija prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš IFAW bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 45 Grįsdama savo prašymą panaikinti skundžiamą sprendimą apeliante nurodo du pagrindus, susijusius su Bendrojo Teismo padarytomis klaidomis, pirma, aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį ir, antra, visapusiškai neišnagrinėjus Vokietijos kanclerio laiško tam, kad patikrintų atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su šiuo dokumentu motyvų pagrįstumą.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

- 46 Nurodydama savo pirmąjį pagrindą IFAW iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nepripažinęs, jog Komisija atsižvelgdama į dokumentą, kurį atitinkama valstybė narė atsisakė atskleisti, privalėjo išsamiai įvertinti pastarosios nurodytus prieštaravimo motyvus pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis.

Šalių argumentai

- 47 IFAW tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą pripažinęs, jog nebuvo būtina ir svarbu, kad Komisija išsamiai įvertintų atitinkamos valstybės narės nurodytus atsisakymo motyvus, ir taip pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas. Taigi, kaip teigia

apeliantė, Komisija turėjo, be patikrinimo, ar ši valstybė narė motyvavo savo prieštaravimą, pirma, peržiūrėti, ar šie motyvai buvo susiję su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytais išimtimis, ir, antra, konkrečiai įvertinti, ar nurodytos išimtys ir motyvai taikomi atitinkamam dokumentui.

- 48 Atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija tvirtina, kad išnagrinėjo, ar išimtys ir motyvai iš pirmo žvilgsnio buvo nurodyti teisingai, atsižvelgdama į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, ir, kadangi šiuo atveju tai pasitvirtino, ji teigia nurodžiusi sprendimą nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentu motyvuojančias priežastis.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 49 Visų pirma reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamosios dalies ir jo 1 straipsnio, juo siekiama padaryti visuomenės teisę susipažinti su institucijos turimais dokumentais kuo veiksmingesnę. Pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 dalį ši teisė apima ne tik institucijos parengtus dokumentus, bet ir dokumentus, gautus iš trečiųjų šalių, tarp kurių yra valstybės narės, kaip tai aiškiai nurodoma to paties reglamento 3 straipsnio b punkte.
- 50 Tačiau Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su dokumentu išimtys. Visų pirma šio straipsnio 5 dalyje skelbiama, jog valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.
- 51 Nagrinėjamu atveju Vokietijos Federacinė Respublika pasinaudojo jai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje suteikta galimybe ir paprašė Komisijos neatskleisti Vokietijos kanclerio laiško. Ši valstybė narė savo prieštaravimą grindė šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečioje ir ketvirtoje įtraukose numatytais išimtimis dėl visuomenės intereso, susijusio su valstybės narės tarptautiniais santykiais ir ekonomine politika, apsaugos, ir to paties 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, susijusia su Komisijos sprendimų priėmimo proceso apsauga. Todėl Komisija ginčijamame sprendime atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku grindė akivaizdžiu prieštaravimu, kurį Vokietijos valdžios institucijos pareiškė pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį.
- 52 Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę minėtame Sprendime *Švedija prieš Komisiją* apibrėžti valstybės narės pagal šią nuostatą pareikšto prieštaravimo turinį.
- 53 Teisingumo Teismas pabrėžė, kad ši nuostata yra procedūrinio pobūdžio, nes joje tik numatytas reikalavimas gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės sutikimą, kai ši to konkrečiai paprašo, ir kad ji susijusi su Bendrijos sprendimų priėmimo procedūra (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 78 ir 81 punktai).
- 54 Skirtingai nei Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalis, kuria trečiosioms šalims, iš kurių kilę dokumentai, suteikiama tik teisė, kad su jomis atitinkama institucija konsultuotųsi dėl vienos iš to paties 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytų išimčių taikymo, šio straipsnio 5 dalyje reikalaujama valstybės narės išankstinio sutikimo kaip būtinos sąlygos, kad būtų atskleistas iš pastarosios kilęs dokumentas, jei pati ši valstybė to prašo.
- 55 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad jeigu valstybė narė pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi suteikiama galimybe prašyti, kad konkretus iš šios valstybės kilęs dokumentas nebūtų atskleistas be jos išankstinio sutikimo, tam, kad institucija galėtų šį dokumentą atskleisti, būtina gauti išankstinį tos valstybės narės sutikimą (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 50 punktas).
- 56 Iš to matyti, kad institucija, kuri negavo atitinkamos valstybės narės sutikimo, neturi teisės atskleisti atitinkamo dokumento (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 44 punktas). Taigi nagrinėjamu atveju Komisijos sprendimas dėl prašymo leisti susipažinti su Vokietijos kanclerio laišku priklausė nuo sprendimo, kurį Vokietijos valdžios institucijos priėmė vykstant ginčijamo sprendimo priėmimo procesui.

- 57 Tačiau, remiantis minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 58 punktu, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi atitinkamai valstybei narei nesuteikiama bendra ir besąlygiška veto teisė visiškai laisvai ir nemotyvuojant savo sprendimo prieštarauti dėl bet kokio Bendrijos institucijos turimo dokumento atskleidimo vien dėl to, kad šis dokumentas kilęs iš šios valstybės narės.
- 58 Remiantis minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 76 punktu, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi atitinkamai valstybei narei suteiktos teisės įgyvendinimas ribojamas konkrečiomis to paties straipsnio 1–3 dalyse išvardytomis išimtimis, ir šiai valstybei narei šiuo atžvilgiu tik pripažįstama teisė dalyvauti priimant institucijos sprendimą. Taigi išankstinis atitinkamos valstybės narės sutikimas, kuris numatytas šio reglamento 4 straipsnio 5 dalyje, panašus ne į diskrecinę veto teisę, bet į savotišką sutikimą, kad nėra priežasčių taikyti išimties pagal to paties reglamento 4 straipsnio 1–3 dalis. Todėl vykstant minėto 4 straipsnio 5 dalimi nustatytam sprendimų priėmimo procesui reikalaujama, kad atitinkama institucija ir valstybė narė atsižvelgtų į šiose 1–3 dalyse numatytas konkrečias išimtis (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 83 punktas).
- 59 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi leidžiama valstybei narei prieštarauti dėl iš jos kilusių dokumentų atskleidimo tik remiantis šio straipsnio 1–3 dalyse numatytomis konkrečiomis išimtimis ir tinkamai motyvuojant savo poziciją šiuo klausimu (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 99 punktas).
- 60 Nagrinėjamu atveju dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies taikymo institucijai, į kurią kreiptasi, apimties reikia priminti, kaip nusprendė Teisingumo Teismas minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 94 punkte, kad suinteresuotojo asmens atžvilgiu valstybės narės įsikišimas neturi įtakos sprendimo, kaip Sąjungos teisės akto, pobūdžiui, kurį jam vėliau adresuoja institucija, atsakydama į jo pateiktą prašymą susipažinti su jos turimu dokumentu.
- 61 Todėl institucija, į kurią kreiptasi, kaip sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais rengėja atsako už jo teisėtumą. Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši institucija negali priimti valstybės narės pareikšto prieštaravimo dėl iš jos kilusio dokumento atskleidimo, jeigu šis prieštaravimas visiškai nemotyvuotas arba šios valstybės nurodyti motyvai, dėl kurių ji atsisako leisti susipažinti su atitinkamu dokumentu, suformuluoti nesiremiant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytomis išimtimis (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 88 punktas).
- 62 Iš to matyti, kad prieš atsisakydama suteikti galimybę susipažinti su iš valstybės narės kilusiu dokumentu atitinkama institucija turi išnagrinėti, ar ši valstybė savo prieštaravimą grindė konkrečiomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytomis išimtimis ir tinkamai motyvavo savo poziciją šiuo klausimu. Taigi, vykstant sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais priėmimo procesui Komisija turi įsitikinti, kad tokie motyvai egzistuoja, ir apie juos užsiminti proceso pabaigoje savo priimtame sprendime (minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 99 punktas).
- 63 Tačiau, priešingai nei teigia IFAW, institucija, į kurią kreiptasi, neturi išsamiai įvertinti atitinkamos valstybės narės sprendimo prieštarauti ir vykdyti išsamesnės kontrolės nei paprastas patikrinimas, ar egzistuoja motyvai, kuriuose daroma nuoroda į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytas išimtis.
- 64 Iš tikrųjų tokio išsamaus vertinimo reikalavimas galėtų lemti tai, kad jį atlikusi institucija, į kurią kreiptasi, galėtų suklysti ir pateikti atitinkamą dokumentą prašymą pateikusiam asmeniui, nepaisydama valstybės narės, iš kurios kilęs šis dokumentas, tinkamai motyvuoto prieštaravimo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 61 ir 62 punktus.
- 65 Iš to matyti, kad IFAW nepagrįstai teigė, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nepripažinęs, jog atsižvelgdama į dokumentą, kurį atsisakyta atskleisti, Komisija privalėjo išsamiai įvertinti valstybės narės nurodytus prieštaravimo motyvus, grindžiamus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytomis išimtimis.
- 66 Todėl pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, kurį IFAW nurodė grįsdama savo apeliacinį skundą, reikia atmesti.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

- 67 Nurodydama antrąjį pagrindą IFAW iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes manė, kad galėjo vykdyti jam tenkančią kontrolę nesusipažinęs su dokumentu, kurį atskleisti atsisakė Komisija.

Šalių argumentai

- 68 Ieškovė mano, kad Bendrasis Teismas neteisingai atsisakė nurodyti pateikti Komisijos turimą Vokietijos kanclerio laišką, nes šio laiško pateikimas buvo būtinas tam, kad Bendrasis Teismas galėtų pats realiai patikrinti, ar egzistavo šios institucijos nurodytos išimties pateisinant jos sprendimą atsisakyti perduoti šį laišką, kurias visų pirma nurodė Vokietijos Federacinė Respublika, ir ar šios išimties buvo taikomos. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas negalėjo atlikti savo funkcijos neperskaitęs ir neišanalizavęs aptariamo dokumento.
- 69 Atsakydama Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas turi diskreciją taikydamas tyrimo priemones, įskaitant dokumentų pateikimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 70 Iš skundžiamo sprendimo 87 straipsnio matyti, kad, kaip mano Bendrasis Teismas, taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį netrukdoma vykdyti išsamesnės nei *prima facie* Komisijos sprendimo nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentu kontrolės ir reikalaujama atlikti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse nurodytų išimčių taikymo atitinkamu atveju konkretų vertinimą.
- 71 Toks vertinimas teisiškai visiškai neklaidingas.
- 72 Iš tikrųjų, kai valstybė narė motyvuotai atsisako leisti susipažinti su atitinkamu dokumentu ir kai dėl to atitinkama institucija yra priversta atmesti paraišką leisti susipažinti su dokumentu, šią paraišką pateikęs asmuo turi teisę į teisminę gynybą. Suinteresuotojo asmens, kuriam prašoma institucija atsisakė suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, prašymu Sąjungos teismas turi patikrinti, ar šis atsisakymas galėjo būti teisėtai grindžiamas minėtomis išimtimis ir ar jį lėmė pačios institucijos, ar atitinkamos valstybės narės atliktas šių išimčių vertinimas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 90 ir 94 punktus).
- 73 Taigi tokios teisminės gynybos garantija asmeniui, kuriam institucija, į kurią kreiptasi, atsisako leisti susipažinti su vienu ar daugiau iš valstybės narės kilusių dokumentų dėl tos valstybės narės prieštaravimo, reiškia, kad Sąjungos teismas konkrečiai vertina sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 33–39 punktus), atsižvelgdamas į visą naudingą informaciją, prie kurios visų pirma priskirtini dokumentai, kuriuos atsisakoma atskleisti. Tam, kad būtų paisoma draudimo atskleisti tam tikrus dokumentus jei nėra išankstinio atitinkamos valstybės narės sutikimo, Bendrasis Teismas turi susipažinti su šiais dokumentais *in camera* taip, kad šalys savaime negalėtų susipažinti su atitinkamu dokumentu, kaip tai numatyta Bendrojo Teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalies 3 pastraipoje.
- 74 Tačiau iš skundžiamo sprendimo 152 ir 153 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas nemanė, jog buvo būtina nurodyti pateikti dokumentą, kurį nagrinėjamu atveju buvo atsisakyta atskleisti, t. y. Vokietijos kanclerio laišką.
- 75 Iš to išplaukia, kad Bendrasis Teismas pats nesusipažino su dokumentu, todėl negalėjo konkrečiai įvertinti, ar buvo galima pagrįstai atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su šiuo dokumentu remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytais išimtimis ir vykdyti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, pažeidžiant šio teismo sprendimo 73 punkte numatytą reikalavimą.

- 76 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad ieškovė pagrįstai teigė, jog Bendrasis Teismas, manydamas, kad galėjo įvykdyti jam tenkančią kontrolę nesusipažinęs su dokumentu, kurį Komisija atsisakė atskleisti, padarė teisės klaidą.
- 77 Taigi antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir todėl panaikinti visą skundžiamą sprendimą.

Dėl ieškinio

- 78 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą. Jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba gali grąžinti bylą Bendrajam Teismui.
- 79 Kadangi šioje bylos stadijoje galutinio sprendimo paskelbti negalima, ją reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kad jis, atsižvelgęs į Vokietijos kanclerio laišką, priimtų sprendimą dėl jam pateikto IFAW ieškinio, kuriuo siekiama ginčijamo sprendimo panaikinimo.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2011 m. sausio 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją* (T-362/08).**
- 2. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH* pateikto ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2008 m. birželio 19 d. Europos Komisijos sprendimą atsisakyti suteikti jai galimybę susipažinti su Vokietijos valdžios institucijų Europos Komisijai pateiktu dokumentu vykstant procedūrai dėl pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos saugomos vietovės statuso panaikinimo.**
- 3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.